

»Privleci pletenice!« je ukazal Prokl svojemu pomočniku, in čez nekaj minut je bila krčma tako natlačeno polna, da bi ne moglo med ljudi pasti niti jabolko. Pivci so sedeli na stolih, na pletenicah in celo po tleh, in slišal se je smeh, razlegalo se zahtevanje vodke in jeter.

(Dalje prihodnjič).

Srečen in nesrečen — —

Oprtal se je siromak
 V brezdomni tuji svet,
 Ni vprašal se — če kdaj korak
 Nazaj nameri spet. —

In romal potnik dan na dan
 Po svetu je okrog
 A sreče iskal ja zamán
 In vrnil se — ubog!

Nikdar v življenju ni še bil...
 On sreči gospodar,
 Nikdar, zato se ni sobril —
 Saj ni ji bil — — grobár! —

Bogomila.

Iz dnevnika male gospodinje.

Piše Grilček.

O vrtu.

....malega travna.

aš vrtič je kaj skrit. A jutranje solnce ga vendar hitro zasedi, kadar obseva vsako jutro najprej zapadno stran hiše in vse naše dvorišče. Lega mu je vsa ravna, četudi se vzdiga na zgornjej strani že kar tik lično ograjajočega plota mičen grič, ki se končuje v visokej zelenej gori. Ta gora je zato na svetu — pravijo naši vaščani — da nam deloma zakriva sever, ter nas brani pred hudim vetrom. Srečen prostor zemlje je vrt. Z nobeno pedjo zemlje se ne peča toliko človeški um, človeška roka, kolikor s prostorom domačega vrta, kojega bodisi gospodinja, bodisi vrtnar umno presoja. Lega vrta je jako važna, tako je tudi važen letni čas in vreme.

Vsak vrt res ne vidi jutranjega solnca. a tudi nema širokopleče gore proti severu za seboj, — vendar ravno lego imajo večinoma